

Кестутис Каспаравићус

О ЖИВОТИЊАМА

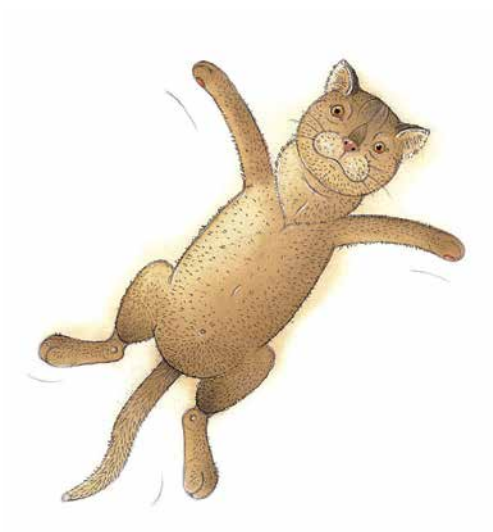
Кратке приче

Превела са литванског
Ваида Дивјаковић

 Laguna

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР	6
ЧУВАР	8
ЉУБАВНА ПРИЧА	10
ДВА ЗЕЦА	12
ПИНГВИНИ	14
СОВА	16
ЗМИЈА	18
ЛЕТЕЋА МАЧКА	20

ЖИРАФА	22
КЕНГУР	24
ТРКА	26
ПЕЛИКАН	28
СВИЊЕ	30
КРАВА И БУНАР	32
ОСТРВО	34
РИБОЛОВ	36
ТАЈАНСТВЕНИ ГОСТ	38
ЦВРКУТАВАЦ	40
ПЛАНЕТА	42
КЊИШКА КРАВИЦА	44
КРТИЦА	46
ДВА ПУЖА	48
ПАТКОПРИЧА	50
МИШИЦА И ЧУДОВИШТЕ	52
МЕСЕЦ	54

ПРЕДГОВОР

Једно вече сам удобно седео на свом каучу и читао књигу *О стива-
рима. Крајње приче*. Неке ствари о којима су те приче написане
врзмале су се около. Сам кауч, највероватније зато што још није
био описан, није се врзмао, већ је посве мирно стајао. Лустер се спу-
стио с плафона низ дугачак кабл, а столица се пажљивим корацима
прикрала из кухиње. Тихо, тихо, из другог краја собе докотрљала се
кошаркашка лопта, а испод кревета се ишуњала једна моја ципела
да мало извиди ствари, оставивши под креветом свог парњака.

Моје ципеле у последње време слабо разговарају једна с другом
и често се свађају.

Није ми сметала та гужва, али ме је узнемирило то што се одједном гомила ствари овде скупила. Остало ми је само да се обрадујем што се ве-це шоља није догегала из купатила. Телевизор, који ме је посебно нервирао јер је стално причао и приказивао потпуне глупости, такође се није појавио. Биће да је зато што је пре неколико година бачен у смеће због свих својих прљавих послова.

Обично би се ствари окупиле да слушају приче које сам о њима написао, а које бих стално читао наглас. Само што сам те приче испричао много пута и свима су већ досадиле.

– Зашто не напишеш причу о псу? – изненада је зашкрипала ципела.
– Или о оном длакавом створењу које мјауче и стално јурца по кући.

– Написао сам барем три приче о псу – одговорио сам – и барем две о мачки. Написао сам још и приче о кртици, сови, кенгуру, пингвинима, зечевима, паткама, белом медведу, пеликану, жирафи, змији, чак и пужевима. Само што све те приче треба сложити у једну књигу.

– Па шта можеш да напишеш о пужевима – гунђале су ствари.
– Толико су мали и спори!

– Ни сат није брз, посебно мала казалька која показује сате – приговорио сам и додао – било који, чак и најспорији и најмањи, понекад једва видљив предмет или створ може бити подједнако важан као и оно што је велико и свима видљиво.

Тако су настале кратке приче О ЖИВОТИЊАМА, које предлажем не само мојим стварима да прочитају, него и свима вама.

Ваш Кестутис Каспаравићус

ЧУВАР

Било је лепо јутро. Пума је лежао на дрвеним степеницама и посматрао улицу кроз мали прозор. Пума је пас. Имао је крзно боје песка, тако да му је то име лепо пристајало.

Улицом је протрчало троје деце у некој игри. Било му је помало необично што их је баш троје. Пума је тихо зарежао.

Добар сат касније прошла је нека сумњива прилика с торбом. Пума је поново неколико пута зарежао, много гласније.

Кад је који сат касније улицом прошла још чуднија старица, Пума је устао, накострешао се и режао дуго и љутито. Све му је деловало веома сумњиво. А кад је увече улицом протрчала чупава мачка, Пуми је дојадило. Почео је да лаје из свег гласа и скаче около.

И тек кад је пала ноћ, будни стражар се примирио, склупчао и заспао.

Пума ће спавати до јутра, кад ће почети нови радни дан пун напетости и брига.

